RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 75.683 van 8 september 1998
in de zaak A. 41.260/XII-1358.

In zake : Noël VAN ACKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DILLEMANS,
kantoor houdende te HULDENBERG,
Loonbeekstraat 25

tegen :

de gemeente AALTER.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Noël VAN ACKER op 12 september 1989 heeft ingediend om "beroep (in te stellen) tegen het niet verlengen van mijn dienst-kontrakt bij de gemeentelijke brandweer van en te Aalter" en om de Raad van State te "verzoeken in deze zaak op te treden en mijn ’ontslag’ te niet te doen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "memorie" van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 22 april 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juni 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DILLEMANS, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur B. THIJS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is lid van de vrijwillige brandweer van de gemeente Aalter.

1.2. Bij brief van 1 januari 1989 wijst de Officier-Dienstchef van de vrijwillige brandweer er de burgemeester op dat per 31 december 1988 een aantal dienstnemingscontracten ten einde zijn gelopen, onder meer dat van verzoeker. Hij stelt dat hij de vernieuwing van verzoekers dienstverbintenis niet kan aanvaarden. Hij deelt de overwegingen mee van "mijn beslissing" en drukt de hoop uit dat de burgemeester "mijn beslissing" zal begrijpen.

1.3. Met een brief van 2 januari 1989 schrijft de dienstchef aan verzoeker :

> "Zoals u medegedeeld met een schrijven van 09.11.88 verstreek uw dienstverbintenis als Olt. Vrijwilliger op 31.12.88.
> Deze verbintenis is niet vernieuwd.
> ...".

1.4. Ingevolge de brief van de dienstchef richt verzoeker op 5 januari 1989 een protestbrief tot het college van burgemeester en schepenen en op 22 januari 1989 tot de provinciegouverneur.

1.5. Op 5 juni 1989 besluit het college van burgemeester en schepenen "akte te nemen van de beslissing van de heer Raymond VAN DE VIVERE, kapitein-dienstchef van de gemeentelijke vrijwillige brandweer, om de dienstverbintenis van VAN ACKER Noël niet te verlengen".

1.6. Op 8 juni 1989 besluit de gemeenteraad : "De beslissing van het schepencollege dd. 5 juni 1989, waarbij akte genomen wordt van de beslissing van de dienstchef van de brandweer, om het dienstnemingskontrakt van O-Lt. VAN ACKER niet te verlengen wordt bekrachtigd".

1.7. Op 13 juni 1989 antwoordt de provinciegouverneur op verzoekers brief van 22 januari 1989. Hij schrijft dat hij aan het college van burgemeester en schepenen "de nodige richtlijnen (heeft) verstrekt wat de te volgen procedure betreft".

2. Overwegende dat verzoeker zijn verzoekschrift aanvangt met de verklaring : "Langs deze weg stel ik beroep in tegen het niet verlengen van mijn dienstkontrakt bij de gemeentelijke brandweer van en te Aalter"; dat hij onder letter A een uiteenzetting van feiten geeft, onder letter B de "argumenten" om "de beëindiging van mijn dienstkontrakt te niet te doen" uiteenzet en onder letter C besluit : "1. Dat de gemeenteraad als bevoegde overheid in deze zaak ten gronde nog geen beslissing genomen heeft. 2. Dat er op dit moment nog altijd een dienstkontrakt loopt tussen mij en de gemeente Aalter. 3. Dat de brieven in verband met een niet-verlenging van het dienstkontrakt elementen zijn in een tuchtprocedure die op een niet-correcte

manier gevoerd zijn"; dat hij zijn verzoekschrift eindigt met de vraag "mijn ’ontslag’ te niet te doen";

3. Overwegende dat de Raad van State zeker een "ontslag" te niet kan doen; dat blijkens artikel 14 van zijn wetten hij dat echter enkel kan doen wanneer dat ontslag neergelegd is in een beslissing, een uitdrukkelijke beslissing of een uit het stilzwijgen van de overheid afgeleide beslissing;

Overwegende dat te dezen de vraag is in welke beslissing het "ontslag" van verzoeker is neergelegd;

Overwegende dat in zijn verzoekschrift verzoeker zelf niet preciseert welke, naar zijn mening, die beslissing is; dat wat hij wel doet, is, enerzijds, als hij het over het hiervoren vermeld besluit van 5 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen heeft, het woord "beslissing" tussen aanhalingstekens plaatsen en, anderzijds, het hiervoren vermeld besluit van 8 juni 1989 van de gemeenteraad een "niet-beslissen" noemen en in zijn conclusies stellen "dat de gemeenteraad als bevoegde overheid in deze zaak ten gronde nog geen beslissing genomen heeft";

Overwegende dat blijkens haar memorie van antwoord de verwerende partij het verzoekschrift interpreteert als strekkende tot vernietiging van het besluit van 5 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen en van het besluit van 8 juni 1989 van de gemeenteraad;

Overwegende dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker stelt dat zijn verzoekschrift strekt tot vernietiging van het besluit van 8 juni 1989 van de gemeenteraad; dat hij in hetzelfde procedurestuk op diverse plaatsen verklaart dat het college van burge-

meester en schepenen op 5 juni 1989 geen beslissing nam, dat hij met name op p. 7 schrijft "... dat het college van burgemeester en schepenen in generlei mate een beslissing heeft getroffen doch slechts akte heeft genomen van de BESLISSING van de officier-bevelhebber"; dat hij eindigt met het verzoek het besluit van 8 juni 1989 van de gemeenteraad te vernietigen;

Overwegende dat in zijn verslag het bevoegde lid van het Auditoraat als "het formeel voorwerp van verzoekers beroep" beschouwt de beslissing van 5 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen en de beslissing van 8 juni 1989 van de gemeenteraad "over zijn verwijdering uit het brandweerkorps";

Overwegende dat in zijn laatste memorie verzoeker opnieuw schrijft dat zijn verzoekschrift strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 8 juni 1989 van de gemeenteraad; dat hij echter tevens staande houdt dat evenmin als het college van burgemeester en schepenen de gemeenteraad een echte beslissing genomen heeft, dat die beide organen ervan uitgaan dat de dienstchef heeft beslist;

Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij de Raad vraagt het verzoekschrift "gericht tegen de gemeenteraadsbeslissing van 8 juni 1989" ongegrond te verklaren;

4. Overwegende dat verzoeker zelf het de Raad onmogelijk maakt aan zijn beroep enig voor hem gunstig gevolg te geven;

4.1. Overwegende dat als verzoeker meent dat alleen zijn dienstchef een echte beslissing heeft genomen, hem moet worden tegengeworpen dat hij deze beslissing niet met een annulatieberoep bestrijdt of, als aangenomen zou kunnen worden dat hij ze met zijn

huidig beroep mede bestrijdt, ze niet tijdig bestrijdt; dat wanneer de dienstchef hem met zijn brief van 2 januari 1989 meedeelt dat zijn dienstverbintenis niet is vernieuwd, hij daarop reageert met zijn brieven van 5 januari 1989 en 22 januari 1989 aan respectievelijk het college van burgemeester en schepenen en de provinciegouverneur; dat in die brieven hij die "opzegging" incorrect noemt omdat ze enkel ondertekend is door de dienstchef "en niet door de indienstnemende overheid" en omdat hij meent dat zijn aanstelling nog geldt tot 1 april 1991; dat hij zich zodoende keert tegen een onwettige opzegging, een beslissing dus; dat het feit dat hij bij ontvangst van de brief van 2 januari 1989 wist voor een beslissing van de dienstchef te staan, wordt bevestigd door wat hij in zijn laatste memorie schrijft : daar schrijft hij "dat het bij de gemeente Aalter een algemeen principe was dat de officier dienstchef ... desbetreffend de beslissingen nam" en vervolgt hij dat zulks nogmaals wordt bevestigd door het schrijven van 2 januari 1989 van de dienstchef zelf aan hem, verzoeker; dat voorzover zijn brieven aan het college van burgemeester en schepenen en aan de provinciegouverneur als respectievelijk een hiërarchisch beroep en een beroep op de toezichthoudende overheid beschouwd kunnen worden en als dusdanig de termijn voor het instellen van een annulatieberoep hebben gestuit, verzoekers 12 september 1989 gedateerd annulatieberoep tegen de beslissing van de dienstchef te laat is, in de veronderstelling dat het geacht kan worden ook tegen die beslissing te zijn gericht;

4.2. Overwegende dat verzoeker in de door het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad genomen besluiten weigert echte beslissingen te zien; dat een vernietiging van die besluiten als zodanig door de Raad van State dan ook voor hem geen zin zou hebben;

4.3. Overwegende dat verzoekers procedurestukken echter ook het verwijt aan het college van burgemeester en schepenen en aan de gemeenteraad bevatten dat zij niet wat hij noemt "echte beslissingen", over zijn rechtstoestand hebben genomen, dat zij met hun bestreden besluiten alleen maar respectievelijk akte hebben genomen van een beslissing, die van de dienstchef, en die akteneming hebben bekrachtigd;

Overwegende dat wanneer verzoeker het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad -om beurten noemt hij elk van hen bevoegd- ertoe verplicht achtte een echte beslissing over zijn rechtstoestand te nemen en meende die echte beslissing niet te mogen zien in de door hem bestreden besluiten, hij hen daartoe had moeten aanmanen met inachtneming van het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

5. Overwegende dat nu de Raad verzoeker de door hem geambieerde vernietiging niet kan geven, hij zijn beroep moet verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht september 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**